

POSTANOWIENIE

10 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 maja 2024 r. w Warszawie
zażalenia Bank spółki akcyjnej w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 2 listopada 2023 r., I WSC 400/23,
w sprawie z powództwa R. M. i L. M.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 2 listopada 2023 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną strony pozwanej Bank S.A. w W. od wyroku tego Sądu z 27 stycznia 2023 r. (sygn. akt I ACa 1097/22), wobec stwierdzenia, że w dacie złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku pełnomocnik pozwanej radca prawna A. O. nie była umocowana do jego złożenia. Wyjaśnił, że zarządzeniem z 9 października 2023 r. wezwano pełnomocnika - radcę prawną A. O. - do złożenia dokumentu pełnomocnictwa upoważniającego ją do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku

Sądu Apelacyjnego z 27 stycznia 2023 r. w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia wniosku o uzasadnienie. Wezwanie to pełnomocnik otrzymała 16 października 2023 r., a w dacie 20 października tego roku nadane zostało pismo, do którego dołączono pełnomocnictwo substytucyjne udzielone przez radcę prawnego P. L., radcy prawnej A. O.. Pełnomocnictwo udzielone zostało 29 marca 2023 r. Tymczasem wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony został 2 lutego 2023 r. W konsekwencji Sąd Apelacyjny przyjął, że w dacie wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia pełnomocnik A. O. nie posiadała umocowania do złożenia tego wniosku. W efekcie wniosek ten został odrzucony, czego konsekwencją było następne odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., wobec faktu, że skargę tę wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie w terminie dwóch miesięcy od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej, zgodnie z art. 398⁵ k.p.c.

W zażaleniu wniesionym od tego postanowienia Bank S.A. w W. zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁵ § 1 k.p.c. poprzez odrzucenie wniesionej przez stronę pozwaną skargi kasacyjnej z uwagi na brak umocowania do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, co skutkowało odrzuceniem tego, a w konsekwencji odrzuceniem skargi kasacyjnej w sytuacji, w której wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego został złożony przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika. W zażaleniu wniesiono o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania oraz o dokonanie na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. kontroli postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 30 października 2023 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku strony pozwanej o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z 27 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna strony pozwanej Bank S. A. w W. została sporządzona z zachowaniem przymusu adwokacko-radcowskiego, jednakże wobec przyjęcia przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, że w dacie wystąpienia z wnioskiem o

sporządzenie i doręczenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 27 stycznia 2023 r. (sygn. akt I ACa 1097/22) pełnomocnik A. O. nie posiadała umocowania do złożenia wniosku o jego uzasadnienie skutkowało to odrzuceniem tego wniosku, a następczą konsekwencją tych czynności było odrzucenie skargi kasacyjnej strony pozwanej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Należy podzielić stanowisko strony pozwanej wyrażone w zażaleniu na wniesione postanowienie Sądu Apelacyjnego, że nie zachodziły przesłanki uzasadniające odrzucenie wniosku pozwanej o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego, a w konsekwencji także do odrzucenia skargi kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, od udzielenia pełnomocnictwa należy odróżnić jego wykazanie przed sądem. Dokument pełnomocnictwa nie ma znaczenia konstytutywnego, a znaczenie takie ma jedynie udzielenie pełnomocnictwa (w dowolnej formie) (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lipca 2003 r., III CZP 54/03, Prok. i Pr. 2004, nr 4, str. 33). Udokumentowane w formie pisemnej pełnomocnictwo, które nie jest pismem procesowym, nie musi zawierać daty jego sporządzenia, a co za tym idzie brak daty na tym dokumencie nie stanowi braku formalnego w rozumieniu art. 130 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 7 listopada 2006 r., I CZ 74/06, niepubl.). W konsekwencji opatrzenie pełnomocnictwa procesowego nawet datą późniejszą niż data podjęcia określonej czynności procesowej, w tym więc datą późniejszą od daty wniesienia przez pełnomocnika strony pozwanej wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego nie uzasadniało przyjęcia braku prawidłowego umocowania pełnomocnika, który dokonał tej czynności, a w konsekwencji nie uzasadniało także odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Tym bardziej stanowisko to jest aktualne w sytuacji, w której w terminie wyznaczonym do usunięcia tego rodzaju „braku” zostanie on usunięty (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 lipca 2003 r., III CZP 54/03, z 27 stycznia 2016 r., II CZ 89/15, niepubl., z 7 listopada 2006 r., I CZ 74/06, oraz z 11 marca 2015 r., II CZ 110/14, z 27 stycznia 2016 r., II CZ 89/15, niepubl.).

Z tych względów na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. uchylono zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach

postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1, art. 397 § 3, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.).

[SOP]

[ms]